

א) [לעיל טו: א] ג) [לעיל טו: ב] ו) [לעיל טו: ד] ז) [לעיל טו: ה] ח) [לעיל טו: ו] ט) [לעיל טו: ז] י) [לעיל טו: ח] יא) [לעיל טו: ט] יב) [לעיל טו: י] יג) [לעיל טו: יא] יד) [לעיל טו: יב] יה) [לעיל טו: יג] יז) [לעיל טו: יד] יח) [לעיל טו: טו] יט) [לעיל טו: טז] כ) [לעיל טו: טז] כא) [לעיל טו: טז] כב) [לעיל טו: טז] כג) [לעיל טו: טז] כד) [לעיל טו: טז] כה) [לעיל טו: טז] כו) [לעיל טו: טז] כז) [לעיל טו: טז] כח) [לעיל טו: טז] כט) [לעיל טו: טז]

הגהרות הב"ח
(א) תוס' ד"ה למימרא וכו' מקמי לנעיל שהי בטל רשותו לכם וא"כ:

גליון הש"ס
גמ' רב אמר בבבלין וחזירין ומבטלין. ע"י לקמן דף ע"ג ע"ג ס"ג ד"ה והא קמ"ל:

מוסף רש"י
בין בשוגג בין במזיד אומר. דמיהדר ומשקל שמואל הוא וזכור זו מציטולו (לקמן ט"ו):

רבינו הגנאל (המשך)
ודבריו רבי אליעזר מפורשים בסוף פרק עושין פסין לביראות. ירושלמי שלהם מותרין לו ולהם שביטול רשותו. (מהם) [מהן] תחתיו חליה. תלמידי דרב משמיה דרב אמרי חזרות חליה. שמואל אמר אין חזרות. מניחתא פליגא על שמואל שלהם מותרין לו ולחן גנוה לו הוא מתרין וזון אחרין פתח לה לצדקין הא מתניתא וכו'. אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד כו'. אוקיפנא חסור מיחסרא והכי קתני. צדוקי אינו כנוי רבן גמליאל אומר (ל) הרי הוא כנוי. ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי וכו'. עד והתניא אומר (ל) הרי הוא כנוי. אוקיפנא חסור מיחסרא והכי קתני. צדוקי אינו כנוי רבן גמליאל אומר (ל) הרי הוא כנוי. וכי תימר רבן גמליאל מעשה בצדוקי וכו'. עד והתניא אומר (ל) הרי הוא כנוי. אוקיפנא חסור מיחסרא והכי קתני. צדוקי אינו כנוי רבן גמליאל אומר (ל) הרי הוא כנוי.

רבינו הגנאל
התורה ודבריו רבי אליעזר מפורשים בסוף פרק עושין פסין לביראות. ירושלמי שלהם מותרין לו ולהם שביטול רשותו. (מהם) [מהן] תחתיו חליה. תלמידי דרב משמיה דרב אמרי חזרות חליה. שמואל אמר אין חזרות. מניחתא פליגא על שמואל שלהם מותרין לו ולחן גנוה לו הוא מתרין וזון אחרין פתח לה לצדקין הא מתניתא וכו'. אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד כו'. אוקיפנא חסור מיחסרא והכי קתני. צדוקי אינו כנוי רבן גמליאל אומר (ל) הרי הוא כנוי. וכי תימר רבן גמליאל מעשה בצדוקי וכו'. עד והתניא אומר (ל) הרי הוא כנוי. אוקיפנא חסור מיחסרא והכי קתני. צדוקי אינו כנוי רבן גמליאל אומר (ל) הרי הוא כנוי.

א) לפי הגרסה מסוימת הש"ס כ"ל להיפך דמ"ה סבך לדוקי ה"ה מכרי ו"ג סבך לדוקי מכרי. וי"ע.

א) לפי הגרסה מסוימת הש"ס כ"ל להיפך דמ"ה סבך לדוקי ה"ה מכרי ו"ג סבך לדוקי מכרי. וי"ע.

אנא דאמרי אפי"ו כרבנן. הוה מני למימר טעמא דלעיל דלא ליהו מילי דרבנן כי חוכא ואטלולא:

קנסו שוגג אמו מזיד. לא שייך לקנסו שוגג אמו מזיד דעלמא דהכא לא קנסוי לדידיה מידי דבלאו הכי הוה אסירי אלא כלומר גזרו שוגג אמו מזיד:

רב אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דרבי אליעזר כו'. לית ליה לרב אשי הא דאמר רבא לעיל ו אליצא דשמואל פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין דהא מסיק לעיל ו כי קאמר לרבנן והכא לרב אשי הוה שמואל כרבי אליעזר:

אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי כו'. פירשתי בזמנתינו: **והתניא**. בניחוחא ומייתי סיועא דפליגי רבנן בצדוקי

אבל מכל מקום צברייתא זו ל"ל סבורי מיחסרה של יא מעשה לסמור ואינו נראה כלל לחלק משום דמתני' סתמא קתני אבל צברייתא מסיים זה דברי ר"מ שהיה שונה דברי רבומיו: **והוציאנו** מה שאתם מוציאין והבנינו מה כו'. פירוש או הכניסו דכח מניייהו הו חזקה כשעסה דבר שהיה נאסר בלא ציטול והא דקתני צמוןן מי שנתן רשותו והוציא זין בשוגג זין צמוןן אוסר ללא דוקא הוציא אלא אפילו הכניס: **למימרא** דכי מפקי אינהו כו'. מתוך הלשון משמע

דמסיק אדעמיה שפיר לחלק זין מפיק אינהו והדר מפיק איהו למפיק איהו צרישא ותימא דלס כן מאי קא קשיא ליה הא איכא לאוקומי מתני' דמי שנתן רשותו כו' כגון דמפיק איהו צרישא דמסמי אצבי כאן שהזיקו ואין לומר דמי שנתן רשותו והוציא משמע ליה בכל ענין שהוציא אפילו דמפקי ליה אינהו צרישא דהא כי משני רבי יוסף אימא אינו אוסר ע"כ לאו כלל ענין קתני דהא צבי למימר כי מפיק איהו צרישא אוסר ומפטר ר"י דמי שנתן רשותו משמע ליה שנגמרה לגמרי מתנתו דהיינו כי החזיקו דאפקי אינהו צרישא מדלא קתני מי שציטול דמשמע אמירה בעלמא דקתני לעיל שהרי ציטול (ב) לכס רשותו ואצבי דמוקי לה צללא החזיקו קא סבך דשייך למיתני מי שנתן אף על גב דאיידי צללא החזיקו ומייתי סייעתא מצברייתא דקתני מי שנתן וקתני סיפא דכ"ה צללא החזיקו אלא ליה לא צריצי לאתויי רציה לחלק זין החזיקו ללא החזיקו דמצייתא דלעיל שמעי' ליה דקתני מהרו והוציאנו כו' עד שלא יוציא הוה כו' ומאי אולמיה דהא מהאי: והא

מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם וזהו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אמר מר הוציאנו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא אסר והתנן

ניסיז מר אדוכסיה. דמדקאמר מר פנו לי מאני גלית דאעתך דמאחר שתבטל רשותך אין לך היום הימך בחצר והיינו כשמואל דאמר לקמן אין מבטלין וחזירין ומבטלין דאי לאו כשמואל צרייא לך לימצי מר אדוכסיה וצטל להם רשות חרךך שעה אחת עד שיקחו התמני וחזרו הם ויצטלו לך אותה הרשות וחזירו

לך חרךך: **דהא** אמר רב מבטלין וחזירין ומבטלין. שנים הדרין בחצר אחת ולא עירבו מבטל זה רשותו זה עדי שיעשה זכרו וחזור זה ויצטל לזה: **מר נמי** לא ליצטל. דהא מחצר לחצר הוא: **הפס**. דאין חזירין ומבטלין טעמא לאו משום דה"ל כזן מר אחת אלא משום דלא ליהוי מילי דרבנן: **כחוכא**. שחוק: **ואטלולא**. ליגנא: **רב דאמר** כרבנן. דאמרי צמתי' ו יתמו אסור להכניס ולהוציא לו ולהם דאמרי הכניסו רשות חזירו לא ציטל רשות זיתו אלמא לא מסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כזן חצר אחרת: **ושמואל** כרבי אליעזר. דאמר

צפרק עושין פסין (לעיל דף טו: ב) זיתו מותר להכניס ולהוציא לאו ולזה דאמרי הכניסו רשות חזירו לא ציטל רשות זיתו אלמא לא מסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כזן חצר אחרת: **ושמואל** כרבי אליעזר. דאמר צפרק עושין פסין (לעיל דף טו: ב) זיתו מותר להכניס ולהוציא להם מאחר שציטל רשותו דרשותו זיתו נמי ציטל: **אבל** לענין איסוף. לשוויה נפשיה כזן חצר אחרת דלא לימצי למחדר וקצולי רשותיה מי אמר: **אבל** מאי דציטל מיהא איסתלק לגמרי. מן החצר שציטל צפירוש ודאי איסתלק וה"ל כזן חצר אחרת: **מי שנתן** רשותו. לזני חצר מפני ששכח ולא עירב ולאחר שציטל והוציא מציתו לחצר אוסר על בני חצר דהדר שקליה לרשותיה: ר"מ דאמר אפילו שוגג הדרא ליה רשותיה סבך לא מסולק הוה וגבי ציטול נמי חזירין ומבטלין והדרא ליה: **לא דכ"ע** אין חזירין ומבטלין. דאיסתלק ליה וצדין הוא דצבונג לא הדרא ליה אלא ר"מ קניס שוגג אמו מזיד ומזיד מותר כולהו מודו דאף על גב דאיסתלק ליה כיון דהדר דהדר דהא לא צניייהו סבך שלא החזיקו בני מצוי צמוןן לחצר ציטול קודם חזרה: **לדוקי** מאן דכר שמיא. מי קאמר ח"ק דעבי למיגר דפליג רבן גמליאל ואמר דיכול לצטל: **הרי הוא כנוי**. דאינו יכול לצטל בלא שכירות: **והוציאנו** אפילו הכניסו ושונו ושונו מציטולו ונשקדש היום עסקינן דחזקה דמצבול יוס לא מוכחא: **והפניא**. בניחוחא דפליגי רבנן בצדוקי: **עד** שלא יוציא כליו צמוןן וחזרו ויטול את רשותו: **ועשו** צורכיכם. מצבול יוס עד שלא תחשך. קסברי ר' יהודה דלא פליג רבן גמליאל אלא לדוקי ככתי ס"ל ואין יכול לצטל ולקמן ו) פריך והתנן לרבי יהודה עד שלא יוציא אלמא לר' יהודה אליצא רבנן גמליאל יכול הוא לצטל וזהו הוה דפליג רבי יהודה דקסברי לחצר חזקה נמי יכול לחזור בו:

ניתיב מר בדוכתיה וניבטיל להו לדידהו וניהדרו אינהו וניבטלו ליה למר דהא אמר רב (ב) מבטלין וחזירין ומבטלין בהא כשמואל סבורא לי דאמר ו אין מבטלין וחזירין ומבטלין ולא חד מעמא הוא מו"ט אין מבטלין וחזירין ומבטלין לאו משום דכיון דבטליה לרשותיה אסתלק ליה מהכא לגמרי והוה ליה כזן חצר אחרת ואין ביטול רשות מחצר לחצר מר נמי לא ניבטיל התם היינו מעמא כי היכי דלא ליהוי מלמא דרבנן כחוכא ו ואטלולא גופא ו. רב אמר מבטלין וחזירין ומבטלין ושמואל אמר אין מבטלין וחזירין ומבטלין לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ור' אליעזר קא מיפליגי דרב דאמר כרבנן ושמואל דאמר כר"א אמר לך רב אנא דאמרי אפי"ו לרבי אליעזר עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חזירו רשות ביתו ביטל משום ו דבבית בלא חצר לא דיירי אינשי אבל לענין איסתלוקי מי אמר ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו כרבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא מאי דבטיל בטייל ודלא בטייל לא בטיל אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי אמר רב אחא בר הגא אמר רב ששת כותנאי ו מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבך מבטלין וחזירין ומבטלין ומר סבך אין מבטלין וחזירין ומבטלין אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין מבטלין וחזירין ומבטלין והכא ו בקנסו שוגג אמו מזיד קא מיפלגי מ"ם קנסו שוגג אמו מזיד ומר סבך לא קנסו שוגג אמו מזיד רב אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן קא מיפלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דכר שמיא חסורי מיחסרא והכי קתני צדוקי הרי הוא כנוי ורבן גמליאל אומר ד צדוקי אינו כנוי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר לנו אבא מהרו והוציאנו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם והתניא הדר עם נכרי צדוקי וביתוסי הרי אלו אוסרין עליו (רבן גמליאל אומר צדוקי וביתוסי אינן אוסרין) ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר עם רבן גמליאל במבוי בירושלים ואמר להם רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאנו ויאסר עליכם מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה והוא שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם אמר מר הוציאנו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם אמר מר הוציאנו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא אסר והתנן

מה שאתם מוכינים מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם אמר מר הוציאנו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם אמר מר הוציאנו מה שאתם מוכינים עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא אסר והתנן